

Ömrün Son Çeyreği

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Ocak 2024

Benim bir rengim yok artık aslında yokluğun muadili olsam bile bir ömür varla yok arası neyse dilemması
şiiirin bilip bilmeden sevdiğim varsa yoksa dilaltı şiiirlerim...

Ah, nüktedan imgeler tutulmuş nutkum
Arazı yüreğin
Arazisi sevginin
Nemalandığım düşlerim
Ve lanet olasıca dinmeyen insan sevgim

Göğsümde devasa bir arazi
Kurda kuşa yem olmamak adına
Yüreğimde engin bir dehliz
Karanlığın ışığında kaybolmaksam
Eğer ki işin raconu...

Kısa kes, be muallim
İndinde yüreğin
Daralan nefesim
Hınca hınç sevgim
Ve nefretim nefsim
Ölümüne sevdiğim
Ölümsüzlük ki neyime?

Mizacı günün
Varsın miadı dolsun ömrün
Muteber bir şiiir yazmanın peşinde
Kaçıp da kovalanası mevsimin nüktesinde
Sızan kalemim
Sızan hüznüm
Devasa bir girift
Şehrin eşiğinde
Dev bir asa elimde
Kalemse muhabbet ehli
Münferit olan o tek hece:
Aşkın kudreti

Havsalamdan taşan
Hazinemse yürek sandığım
Sanıp sanmadığım ne ise
Sevgiden medet uman seferi yüreğim
Ve delişmen mizacım
Tetiklenmiş kalemin
Şafağı bir kere attı mı gecenin
Sancağımı diktiğim
Asla edinmediğim bir peçe
Perçemime yağın yıldızlar
Baş koyduğum hayatta kim ise artık
Neyi umursar?

Neyden ibarettir mabedim
Meylettığım ölüm
Mealim sevgi diye yitip gittiğim
Ömrün son çeyreği
Yarıladığımdan da fazlası
Kaybettiğim bir cihan harbi ki
Şükür ki terki cihan
Şükür ki telaffuzu imkânsız bir yalan
Hançerlendiğim sırtımdan
Sınır aşımı
Doz aşımı
Mihenk taşı
Yadsıyamayacağım kadar çok acı...